

UZASADNIENIE

W pozwie z 12 lipca 2018 r. A. M. (1) wniósł o rozwiązanie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podał, że żądanie rozwiązania spółki wynika z braku możliwości osiągnięcia celu spółki, nadto w ocenie powoda zaszły ważne przyczyny uzasadnione stosunkami spółki. O tym, że zachodzi ważna przyczyna do rozwiązania spółki świadczy zachowanie M. Z. będącej wspólnikiem i jednocześnie prezesem zarządu spółki, która nie informowała każdorazowo powoda o zamiarze zwołania zgromadzenia wspólników oraz o jego terminie i miejscu. Taka sytuacja miała miejsce 28 czerwca 2013 r. gdzie mimo nieobecności powoda na zgromadzeniu na liście obecności znalazły się jego podpisy, które jak wynika z ekspertyzy grafologicznej nie zostały nakreślone przez powoda. Zdaniem powoda zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że to M. Z. dopuściła się podrobienia tego podpisu. Nadto M. Z. bez odpowiedniej zgody powoda dokonała zakupu na rzecz spółki nieruchomości. Zdaniem powoda M. Z. utrudnia mu dostęp do dokumentacji spółki, przez co nie ma on wiedzy o aktualnej sytuacji finansowej spółki. Brak porozumienia w najistotniejszych kwestiach spraw spółki uniemożliwia jej prawidłowe funkcjonowanie. Wspólnicy mają odmienne wizje co do prowadzenia spraw spółki i strategii jej działalności. Powód wskazał też, że M. Z. odmówiła podjęcia uchwały w przedmiocie udzielenia zgody na zbycie wszystkich jego udziałów. Spółka nie odpowiedziała też na wezwanie powoda do zwołania zgromadzenia wspólników celem podjęcia uchwały w przedmiocie dobrowolnego umorzenia udziałów należących do A. M. (1) lub też wyrażenie zgody na ich zbycie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana spółka podniosła, że powód nie wskazał podstaw faktycznych do zastosowania art. 271 pkt 1 k.s.h., a wskazane przez niego okoliczności są albo nieprawdziwe, albo nie stanowią wystarczających podstaw do rozwiązania umowy spółki. Pozwana zaprzeczyła, aby M. Z. nie informowała powoda o mających się odbyć zgromadzeniach wspólników oraz by podpisała się za A. M. (1) na liście obecności na zgromadzeniu wspólników 28 czerwca 2013 r. Pozwana wskazała, że spór między M. Z. a powodem rozpoczął się w 2016 r., po wystosowaniu przez pozwaną spółkę oraz M. Z. wezwań do zapłaty do powoda. Pozwana zaprzeczyła też by dokonała zakupu nieruchomości bez zgody powoda oraz by utrudniała powodowi dostęp do dokumentów spółki. Zdaniem pozwanej powód od dłuższego czasu podejmuje czynności mające na celu sparaliżowanie działań spółki, czego dowodem jest brak zgody na jakiegokolwiek zmiany w umowie spółki czy na działania zarządu. Dalej pozwana podniosła, że brak zatwierdzenia przez zgromadzenie wspólników sprawozdań finansowych oraz brak udzielenia absolutorium M. Z. jako członkowi zarządu nie może stanowić przyczyny rozwiązania spółki. Podała, że dopiero od momentu wezwania powoda po wysłaniu wezwań do zapłaty powód przestał godzić się na udzielenie absolutorium zarządowi. Wbrew argumentowi powoda brak porozumienia pomiędzy wspólnikami nie uniemożliwia prawidłowego funkcjonowania spółki, której sytuacja finansowa jest dobra, w sposób ciągły współpracuje z kontrahentami, jest stroną licznych umów. Odnośnie zaś propozycji sprzedaży udziałów pozwana wskazała, że strony nie doszły do porozumienia w tym temacie z uwagi na to, że powód nie przedstawił osoby, która miałaby posiadane przez niego udziały nabyć ani nie podał ceny sprzedaży.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

21 sierpnia 2009 r. T. S. zawiązał spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) z siedzibą w S..

Przedmiotem działalności spółki było m.in. przygotowywanie terenu pod budowę, rozbiórka i burzenie obiektów budowlanych, wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń budowlanych, obróbka i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne, transport drogowy towarów, wynajem i dzierżawa maszyn rolniczych, sprzedaż hurtowa odpadów i złomu, wydobywanie żwiru, piasku, gliny, kaolinu; pozostałe specjalistyczne roboty budowlane gdzie indziej niesklasyfikowane.

Kapitał zakładowy spółki wynosił 5.000 zł i dzielił się na 50 równych i niepodzielnych udziałów o wartości nominalnej 100 zł każdy udział.

Jedynym wspólnikiem był T. S., który objął wszystkie 50 udziałów w kapitale zakładowym.

Zgodnie z § 10 ust. 1 aktu założycielskiego zbycie lub zastawienie udziałów wymaga pisemnej zgody spółki wyrażonej w formie uchwały zgromadzenia wspólników, zaś zgodnie z § 10 ust. 2 - wspólnikom przysługuje prawo pierwszeństwa nabycia udziałów przeznaczonych do zbycia w proporcji do posiadanych udziałów, z kolei zgodnie z § 10 ust. 3 - prawo pierwszeństwa wspólnicy realizować mogą w terminie jednego miesiąca od dnia wyrażenia zgody przez zgromadzenie wspólników zgody na zbycie.

Zgodnie z § 11 ust. 1 i 2 aktu założycielskiego udziały spółki mogą być umarżane za zgodą wspólników w drodze nabycia udziału przez spółkę (umorzenie dobrowolne) lub bez zgody wspólnika (umorzenie przymusowe); umorzenie udziału lub udziałów następuje z czystego zysku za rok obrachunkowy, w którym nastąpiło umorzenie albo z zachowaniem przepisów o obniżeniu kapitału zakładowego.

Zgodnie z § 14 ust. 3 aktu założycielskiego zwyczajne zgromadzenie wspólników zwołuje zarząd z własnej inicjatywy lub na żądanie wspólników reprezentujących co najmniej 1/10 części kapitału zakładowego, chyba że obowiązujące przepisy lub niniejsza umowa przewidują warunki surowsze.

Zgodnie z § 15 ust. 1 i 2 aktu założycielskiego uchwały zgromadzenia wspólników zapadają zwykłą większością głosów oddanych za uchwałą, chyba że co innego wynika z ustawy lub umowy spółki; na zgromadzeniu każdy wspólnik ma tyle głosów, ile udziałów.

Zgodnie z § 19 aktu założycielskiego rozwiązanie spółki może nastąpić z przyczyn i na zasadach określonych w kodeksie spółek handlowych, a ponadto w drodze uchwały zgromadzenia wspólników podjętej jednogłośnie.

Dowód: akt założycielski (k. 11 – 14).

6 października 2009 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Pierwszym prezesem zarządu - pełniącym swoją funkcję do 2010 roku - spółki był T. S. (9 września 2010 r. wykreślony został z KRS wpis T. S. jako prezesa zarządu spółki).

23 lutego 2010 r. do Krajowego Rejestru Sądowego wpisano, że kapitał zakładowy spółki wynosi 65.000 zł.

Dowód: odpis pełny z (...) sp. z o.o. (k. 63 – 68).

Po zaprzestaniu pełnienia funkcji prezesa zarządu T. S. został zatrudniony przez spółkę jako dyrektor ds. handlowych na pełen etat.

Dowód: zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v).

T. S. przyjaźnił się z A. M. (1), utrzymywali oni bliskie kontakty koleżeńskie (spotkania towarzyskie z alkoholem).

A. M. (1) mieszka wraz z żoną J. M. w miejscowości D. w województwie (...), gdzie prowadzi zarejestrowaną w (...) działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) s.c.

Dowód: zeznania świadka J. M. (k. 279 – 281)

zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v)

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353).

11 czerwca 2010 r. T. S. sprzedał M. Z. 650 udziałów w (...) sp. z o.o. za cenę 50.000 zł.

2 lipca 2010 r. M. Z. sprzedała A. M. (1) 650 udziałów w (...) sp. z o.o. za cenę 50.000 zł.

7 września 2010 r. przeciwko T. S. została wszczęta egzekucja z udziałów, jakie posiadał w spółce (...). W tej samej dacie komornik sądowy na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie 24 marca 2010 r. (sygn. XI GNC 461/10) dokonał zajęcia udziałów T. S..

Dowód: umowa sprzedaży udziałów z 11 czerwca 2010 (k. 14),

umowa sprzedaży udziałów z 2 lipca 2010 r. (k. 15),

postanowienie komornika z 7 września 2010 r. (k. 231),

zajęcie udziałów (k. 232).

Po T. S. prezesem jednoosobowego zarządu spółki T. (...) został K. L., a następnie B. P..

20 czerwca 2011 r. do KRS jako prezes jednoosobowego zarządu spółki wpisana została M. Z..

Dowód: odpis pełny z (...) sp. z o.o. (k. 63 – 68).

6 października 2012 r. do Krajowego Rejestru Sądowego wpisano, że kapitał zakładowy spółki wynosi 165.000 zł. Wpisano również, że M. Z. posiada 1.000 udziałów o łącznej wartości 100.000 zł. A. M. (1) wciąż był posiadaczem 650 udziałów.

Dowód: odpis pełny z (...) sp. z o.o. (k. 63 – 68).

1 września 2012 r. M. Z. przelała na rachunek bankowy A. M. (1) kwotę 10.000 zł tytułem pożyczki.

Dowód: potwierdzenie wpłaty (k. 93),

zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

A. M. (1) w ramach działalności prowadzonej pod firmą PPHU (...) s.c. starał się o uzyskanie dotacji na kwotę około 200.000 zł z funduszy europejskich na lata 2007 - 2014, z puli przeznaczonej na rozwój obszarów wiejskich. W toku procedury zmierzającej do uzyskania dotacji A. M. (1) oświadczył, że posiada udziały w (...) sp. z o.o. Dotacja nie została przyznana przez instytucję finansującą, ponieważ A. M. (1) nie spełnił warunków formalnych (liczba pracowników zatrudnionych łącznie w PPHU (...) s.c. i w (...) sp. z o.o. przekroczyła dopuszczalny limit).

W związku z tym A. M. (1) jako wspólnik (...) sp. z o.o. oczekiwał, że spółka zawrze umowę leasingu samochodu osobowego, który zostanie przeznaczony do użytku A. M. (1) i jego małżonki J. M. (przy wpłacie własnej A. M. (1) i jego małżonki rzędu 30% wartości samochodu). W tym temacie od lipca 2012 r. prowadzona była korespondencja elektroniczna przez A. M. (1) (z adresu (...)) z prezesem zarządu spółki M. Z. (z adresu (...)), dotycząca najpierw samochodu marki O (...), a następnie MercedesBenz E 250.

We wrześniu 2012 r. A. M. (1) zwrócił się drogą elektroniczną do prezesa zarządu spółki M. Z. (w tytule maila wpisano: POLECENIE SŁUŻBOWE) z prośbą przesłania dokumentacji spółki za 2011 r. wraz z wynikami i prognozami na 2012 r., jednocześnie oświadczył: „Z dniem dzisiejszym zabraniam pani zawierania w imieniu firmy jakichkolwiek umów, podpisywania kontraktów bez mojej wiedzy”.

W mailu z 21 kwietnia 2014 r. A. M. (1) odnosząc się do planów zawarcia umowy leasingu samochodu osobowego MercedesBenz E 250 napisał, że: „w związku z dotacjami które STRACIŁEM w wysokości 200 000 pln oczekuję na wyleasingowanych tegoż auta”.

W 2015 r. korespondencja dotyczyła już innego samochodu - M. (...). Rozmowy w przedmiocie zawarcia przez spółkę (...) sp. z o.o. umowy leasingu samochodu osobowego wciąż były kontynuowane.

Dowód: korespondencja elektroniczna od lipca 2012 r. do kwietnia 2015 r.(k.143–153),

e-mail z 27 września 2012 r. (k. 154).

18 października 2012 r. (...) sp. z o.o. reprezentowana przez prezesa zarządu M. Z. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu inwestycyjnego w kwocie 437.000 zł, z przeznaczeniem na sfinansowanie zakupu prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej oraz prawa własności zlokalizowanego na niej budynku mieszkalnego położonego w miejscowości (...) (gmina K.). Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty całości wynikającego z umowy zadłużenia do 15 października 2022 r.

W § 22 w pkt 14 umowy (...) sp. z o.o. zobowiązała się m.in. do niedokonywania wypłat z zysków bez uprzedniego poinformowania o tym (...) S.A. i uzyskania jego stanowiska w tym zakresie - jeżeli w ocenie (...) S.A. wypłata zysku będzie negatywnie wpływać na ryzyko transakcji, (...) S.A. zastrzegł sobie prawo do żądania od kredytobiorcy odstąpienia od zamiaru wypłaty zysku, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu bądź ustanowienia dodatkowego zabezpieczenia.

Dowód: umowa kredytu inwestycyjnego z 18 października 2012 r. (k. 138-142).

Jedynym z zabezpieczeń kredytu inwestycyjnego z 18 października 2012 r. było poręczenie udzielone przez A. M. (1) i jego żonę J. M..

Dowód: zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v);

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353).

Zapis § 22 pkt 14 umowy kredytu w praktyce uniemożliwia wypłatę dywidendy wspólnikom do czasu jego spłaty (tj. do października 2022 r.).

Dowód: zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v).

28 czerwca 2013 r. sporządzony został protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...), na którym podjęto uchwałę zatwierdzającą sprawozdanie zarządu z działalności w 2012 r. i udzielającą absolutorium zarządowi za działalność w 2012 r. Protokół podpisany został przez przewodniczącego A. M. (1). W protokole odnotowano, że w czynnościach uczestniczyli: A. M. (1) i M. Z. (osoby te potwierdziły obecność własnoręcznymi podpisami) oraz podpisały się na liście obecności: A. M. (1) jako reprezentujący 39,4 % kapitału zakładowego i M. Z. jako reprezentująca 60,6 % kapitału zakładowego.

Dowód: protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników z 28 czerwca 2013 r. (k. 20 – 21, 233 - 235).

27 czerwca 2014 r. odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników spółki, na którym reprezentowany był cały kapitał zakładowy spółki (w zgromadzeniu tym wspólnicy A. M. (1) i M. Z. uczestniczyli osobiście). Na zgromadzeniu podjęto jednomyślnie uchwały w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności w 2013 r. i udzielenia absolutorium zarządowi za działalność za 2013 r., przekazania zysku spółki za 2013 r. na bieżące funkcjonowanie spółki oraz powołania na następny okres sprawozdawczy zarządu w osobie M. Z..

Dowód: protokół zgromadzenia wspólników z 27 czerwca 2014 r. (k. 69 – 69v, 236 - 238).

W 2014 r. A. M. (1), T. S. i M. Z. wspólnie postanowili, że powstanie kolejna spółka, której wspólnikami będą (...) sp. z o.o. oraz córki A. M. (1). Spółka miała zajmować się wydobywaniem piasku. A. M. (1) i J. M. wzięli udział w organizowanym przez Agencję Mienia Wojskowego przetargu nieruchomości położonej w W., która miała stanowić majątek nowopowstałej spółki. A. M. (1), T. S. i M. Z. umówili się, że (...) sp. z o.o. zapłaci 119.200 zł bezpośrednio na rachunek bankowy Agencji Mienia Wojskowego tytułem części ceny za nieruchomość (kwota ta miała być zarachowana na poczet wkładu (...) sp. z o.o. do nowopowstałej spółki), pozostałą część ceny miał zapłacić A. M. (1).

J. M. w mailu z 14 stycznia 2014 r. podała T. S. numer postępowania przetargowego ((...)), który należało wpisać w poleceniu przelewu. (...) sp. z o.o. dokonała przelewu na rachunek bankowy Agencji Mienia Wojskowego kwoty 119.200 zł.

A. M. (1) i J. M. ostatecznie wygrali przetarg i kupili od Skarbu Państwa - Agencji Mienia Wojskowego nieruchomość w W..

Dowód: korespondencja elektroniczna z 14 stycznia 2014 r. (k.153 v),

zeznania świadka J. M. (k. 279 – 281),

zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

W 2015 roku relacje A. M. (1) i T. S. wciąż pozostawały na stopie koleżeńskej.

Spółka (...) prowadziła wówczas działalność w zakresie robót ziemnych, drogowych oraz rozbiórkowych. Siedziba spółki mieściła się w biurówcu położonym w S., ul. (...).

M. Z. i T. S. zamieszkiwali wspólnie w miejscowości P. w budynku mieszkalnym, należącym do spółki (...).

W piśmie z 27 marca 2015 r. jako prezes zarządu spółki T. (...) zawiadomiła A. M. (1) o zwołaniu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników na 10 kwietnia 2015 r., w siedzibie firmy przy ul. (...).

Przed zgromadzeniem A. M. (1) przez trzy dni przebywał z wizytą towarzyską w domu M. Z. i T. S. w miejscowości P.. Podczas tej wizyty towarzyskiej (...) spółki (...) oraz jej dyrektor T. S. omawiali również kwestie związane z działalnością spółki. Między innymi kontynuowane były prowadzone od 2012 r. rozmowy dotyczące zawarcia przez spółkę umowy leasingu samochodu osobowego M. (...) do użytku A. M. (1) jego małżonki.

10 kwietnia 2015 r. A. M. (1) i M. Z. drogą mailową przekazywali sobie dokumenty sprzedażowe samochodu. A. M. (1) telefonicznie kontaktował się z przedstawicielem (...) S.A., po jego telefonie M. Z. otrzymała drogą mailową dane kontaktowe pracownika potencjalnego leasingodawcy.

Dowód: korespondencja elektroniczna z 10 kwietnia 2015 r. (k.143–153),

zawiadomienie o terminie NZW z 27 marca 2015 r. (k.105v),

zeznania świadka J. M. (k. 279 – 281),

zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

10 kwietnia 2015 r. sporządzone zostały również dwa protokoły nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...):

- protokół ze zgromadzenia, które odbyło się bez formalnego zwołania w trybie art. 240 k.s.h., na którym reprezentowany był cały kapitał zakładowy spółki, uczestniczył w nim także osobiście A. M. (1), pełniący pełniący funkcję przewodniczącego zgromadzenia;

na zgromadzeniu tym jednomyślnie podjęta została **uchwała nr 1** wyrażająca zgodę na nabycie przez spółkę nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) w obrębie P. wraz z prawem budynków, budowli i urządzeń posadowionych na nieruchomości oraz **uchwała nr 2** wyrażająca zgodę na zaciągnięcie przez spółkę kredytu inwestycyjnego w kwocie 1.560.000 zł, przeznaczonego na sfinansowanie zakupu opisanej w uchwale nr 1 nieruchomości, z przeznaczeniem jej na prowadzenie działalności gospodarczej z funkcją: produkcja, składy, usługi, logistyka;

- protokół nadzwyczajnego zgromadzenia, zwołanego na godzinę 10.00 na dzień 10 kwietnia 2015 r.;

na zgromadzeniu tym podjęto **uchwałę nr 1/2012**, zgodnie z którą kapitał zakładowy uległ podwyższeniu do kwoty 265.000 zł, zaś udziały w podwyższonym kapitale zakładowym miała objąć M. Z. i pokryć je wkładem pieniężnym; wspólnik A. M. (1) oświadczał, że rezygnuje z prawa pierwszeństwa do objęcia nowych udziałów.

Lista obecności została podpisana własnoręcznie przez każdego z wspólników.

A. M. (1) podpisał oświadczenie, że rezygnuje z przysługującego mu prawa pierwszeństwa objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym.

M. Z. podpisała oświadczenie, że obejmuje 1.000 udziałów o wartości nominalnej 100 zł i pokrywa wkładem pieniężnym w wysokości 100.000 zł.

M. Z. podpisała oświadczenie, że zarząd spółki oświadcza, iż wkład pieniężny w wysokości 100.000 zł na podwyższony kapitał zakładowy został w całości wniesiony

Dowód: protokół nadzwyczajnego zgromadzenia z 10 kwietnia 2015 r.(k.70 – 71),

lista wspólników sporządzona przez M. Z. (k. 102),

protokół nadzwyczajnego zgromadzenia z 10 kwietnia 2015 r. z listą obecności (102v–103v),

oświadczenie wspólnika A. M. (1) (k.104),

oświadczenie wspólnika o objęciu udziałów (k. 104 v),

oświadczenie członków zarządu (k. 105).

Ostatecznie nie doszło zawarcia przez spółkę (...) umowy leasingu żadnego samochodu osobowego, który zostałby przeznaczony do użytku A. M. (1) jako wspólnika.

Fakt niesporny.

16 września 2015 r. przed notariuszem J. S. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników spółki (...). Notariusz sporządził protokół zgromadzenia. Na zgromadzeniu stawiała się tylko M. Z..

Na zgromadzeniu raz jeszcze podjęta została uchwała o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki do 265.000 zł, przy czym udziały w podwyższonym kapitale zakładowym miała objąć M. Z.. W protokole zgromadzenia odnotowano,

że A. M. (1) nadesłał pismo z 14 września 2015 r., w którym zrezygnował z przysługującego mu prawa pierwszeństwa do objęcia udziałów.

Pismo z 14 września 2015 r., wyrażające zgodę na podwyższenie kapitału zakładowego spółki o 100.000 zł, podpisała J. M. (żona A. M. (1)) z adnotacją „z upoważnienia”.

Dowód: protokół NZW z 16 września 2015 r. - akt notarialny (k. 239– 242),

oświadczenie z 14 września 2015 r. (k. 244).

Od 2015 roku wspólnikami spółki są: A. M. (1) posiadający 650 udziałów o łącznej wartości 65.000 zł oraz M. Z. posiadająca 2.000 udziałów o łącznej wartości 200.000 zł. Powyższe zostało wpisane do KRS.

Dowód: odpis pełny z (...) sp. z o.o. (k. 63 – 68),

postanowienie KRS z 15 grudnia 2015 r. (k. 256).

W piśmie z 30 czerwca 2015 r. M. Z. jako prezes zarządu spółki T. (...) zawiadomiła A. M. (1) o zwołaniu zgromadzenia wspólników na 17 lipca 2015 r. A. M. (1) odebrał zawiadomienie 2 lipca 2015 r.

17 lipca 2015 r. odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników, na którym zatwierdzono sprawozdanie finansowe za 2014 r. oraz udzielono absolutorium prezesowi zarządu. W zgromadzeniu tym wzięła udział jedynie M. Z., nie uczestniczył w nim A. M. (1).

Dowód: zawiadomienie z 30 czerwca 2015 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 74 – 74v),

protokół zgromadzenia wspólników z 17 lipca 2015 (k. 30 - 31v, 72 – 73v).

29 września 2015 r. w S. przed notariuszem J. S. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników, na którym raz jeszcze podjęto uchwały:

- o wyrażeniu zgody na nabycie przez spółkę prawa wieczystego użytkowania nieruchomości gruntowej położonej w S., ul. (...), w dzielnicy P., wraz z prawem własności położonych na działce budynków, budowli, urządzeń - za cenę 1.950.000 zł,
- o wyrażeniu zgody na zaciągnięcie przez spółkę w banku (...) S.A. kredytu inwestycyjnego na okres 180 miesięcy, przeznaczonego na sfinansowanie nabycia prawa wieczystego użytkowania wraz z prawem własności budynków nieruchomości położonej w S., ul. (...).

A. M. (1) na zgromadzeniu nie stawił się. Protokół zgromadzenia sporządzony został w formie aktu notarialnego przez notariusza J. S..

Dowód: akt notarialny z 29 września 2015 r. Rep. A nr 5724/2015 (k. 106 – 109).

30 września 2015 r. (...) sp. z o.o. reprezentowana przez prezesa zarządu M. Z. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu inwestycyjnego w kwocie 1.560.000 zł, z przeznaczeniem na sfinansowanie zakupu prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej w S. przy ul. (...) wraz z prawem własności znajdujących się na niej budynków i budowli. Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty całości wynikającego z umowy zadłużenia do 15 września 2030 r.

Dowód: umowa kredytu inwestycyjnego z 30 września 2015 r. (k. 133-137).

W piśmie z 27 października 2015 r. A. M. (1) zwrócił się do spółki (...) z prośbą o przesłanie mu protokołu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, które odbyło się 29 września 2015 r. oraz 17 lipca 2015 r., na których nie był obecny.

W piśmie z 8 lipca 2016 r. A. M. (1) poinformował spółkę o zamiarze przeglądania dokumentów spółki w dniu 18 lipca 2016 r. i zwrócił się do spółki na podstawie art. 212 § 1 k.s.h. o przygotowanie na ten dzień szczegółowo wskazanych dokumentów. Pismo zostało nadane w urzędzie pocztowym 12 lipca 2016 r. i doręczone 18 lipca 2016 r.

W piśmie z 17 sierpnia 2016 r. A. M. (1) – wobec braku reakcji na pismo z 8 lipca 2016 r. – skierował do spółki zapytanie czy i kiedy będzie możliwe zapoznanie się z dokumentami w tym piśmie wskazanymi.

W piśmie z 12 września 2016 r. – w związku z brakiem reakcji na pismo z 17 sierpnia 2016 r. – A. M. (1) wniósł o zwołanie nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników celem rozstrzygnięcia kwestii udostępniania dokumentów spółki w drodze uchwały wspólników.

We wniosku z 18 października 2016 r. A. M. (1) zwrócił się do sądu rejestrowego w trybie art. 212 § 4 k.s.h. o zobowiązanie zarządu spółki T. (...) do udostępnienia mu jako wspólnikowi do wglądu dokumentów spółki wskazując w uzasadnieniu wniosku, że zarząd nie udostępnia mu tych dokumentów.

Prawomocnym postanowieniem z 14 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie (po przeprowadzeniu 20 listopada 2017 r. posiedzenia jawnego) oddalił wniosek A. M. (1) wskazując w uzasadnieniu, że A. M. (1) nie wykazał, iż zarząd odmawia mu udostępnienia dokumentów spółki i wglądu do jej ksiąg.

Dowód: pismo z 27 października 2015 r. z dowodem nadania (k. 216 – 218),

pismo z 8 lipca 2016 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 207 - 209),

pismo z 17 sierpnia 2016 r. z dowodem nadania i doręczenia (k. 210 – 212),

pismo z 12 września 2016 r. z dowodem nadania i doręczenia (k. 213 – 215),

wniosek z 18 października 2016 r. (k. 26 – 29v),

protokół posiedzenia jawnego z 20 listopada 2017 r. (k. 115 – 116v),

postanowienie z 14 grudnia 2017 r. z uzasadnieniem (k. 110 – 114).

W piśmie z 20 czerwca 2016 r. prezes zarządu spółki T. (...) zawiadomiła A. M. (1) o zwołaniu zgromadzenia wspólników na 5 lipca 2016 r. Zawiadomienie to odebrała 23 czerwca 2016 r. żona A. M. (1) J. M..

5 lipca 2016 r. odbyło się zgromadzenie wspólników spółki, reprezentowany był cały kapitał spółki w ilości 2.650 udziałów. Na zgromadzeniu podjęto jednogłośnie uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności za 2015 r. oraz sprawozdania finansowego za 2015 r. Głosami A. M. (1) udzielono także absolutorium M. Z. z wykonywanych przez nią obowiązków prezesa zarządu za rok 2015 r. Na zgromadzeniu podjęto też uchwałę, zgodnie z którą zysk spółki za 2015 r. został wyłączony od podziału i przeznaczony na inwestycje w roku 2016 r. A. M. (1) głosował przeciwko tej uchwale.

Dowód: zawiadomienie z 20 czerwca 2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 78 – 78v),

protokół zgromadzenia wspólników z 5 lipca 2016 (k. 32 – 33, 76 – 77v).

W 2016 roku Komisariat Policji S.-P. – po zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa podrobienia podpisu złożonym przez A. M. (1) – zarejestrował sprawę dotycząca podrobienia podpisu na liście obecności (...) spółki (...), sporządzonej podczas zgromadzenia wspólników z 28 czerwca 2013 r.

W toku postępowania przygotowawczego wykonana została opinia kryminalistyczna grafologiczna, w ramach której biegły z zakresu badań dokumentów dokonał oceny podpisu znajdującego się przy nazwisku (...) na liście obecności (...) spółki (...) podczas zgromadzenia wspólników z 28 czerwca 2013 r. We wnioskach opinii biegły wskazał, że podpis nie został złożony przez A. M. (1), nie został też złożony przez G. P., natomiast złożenie podpisu leży „w możliwościach graficznych M. Z.”. W treści opinii wskazano, że M. Z. nie można wykluczyć z kręgu potencjalnych wykonawców spornego podpisu, nie można jednak wykluczyć zaistnienia również takiej sytuacji, że jest to podpis jeszcze kolejnej osoby posługującej się pismem w typie takim, jak typ M. Z..

14 grudnia 2017 r. Prokuratura Rejonowa S.-Zachód w S. skierowała do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie akt oskarżenia przeciwko M. Z., oskarżonej o popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

Dowód: zawiadomienie o przesłaniu aktu oskarżenia z 14 grudnia 2017 r. (k. 22),

protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników z 28 czerwca 2013 r. (k. 20 – 21, 233 - 235),

postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z 16 marca 2017 r. z uzasadnieniem (k. 23 – 25),

opinia biegłego zakresu badań dokumentów (k. 382-388).

A. M. (1) zaczął również kwestionować, że złożył podpis na protokole nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki z 10 kwietnia 2015 r., które odbyło się bez formalnego zwołania w trybie art. 240 k.s.h., na którym podjęto uchwałę nr 1 wyrażającą zgodę na nabycie przez spółkę nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) oraz uchwałę nr 2 wyrażającą zgodę na zaciągnięcie przez spółkę kredytu inwestycyjnego w kwocie 1.560.000 zł na ten cel.

Dowód: zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353).

W 2016 roku między A. M. (1) a M. Z. powstał również konflikt na tle wzajemnych rozliczeń A. M. (1) i spółki (...), związanych z zakupem nieruchomości w W.. Ostatecznie nie doszło bowiem do zawiązania spółki, której wspólnikami mieli być (...) sp. z o.o. oraz córki A. M. (1). Nieruchomość w W. została sprzedana przez właścicieli (A. M. (1) i J. M.) osobom trzecim. M. Z. stała na stanowisku, że w tej sytuacji A. M. (1) powinien zwrócić spółce kwotę 119.200 zł, którą spółka zapłaciła na rachunek bankowy Agencji Mienia Wojskowego za nieruchomość w W.. A. M. (1) uważał z kolei, że sprzedał nieruchomość osobie wskazanej przez T. S. i M. Z. za cenę o 200.000 zł niższą niż jej wartość rynkowa, tym samym uważał, że po jego stronie nie powstał obowiązek zwrotu spółce (...) kwoty 119.200 zł, co więcej stał na stanowisku, że spółka w ramach rekompensaty powinna zawrzeć umowę leasingu samochodu marki M. o wartości około 100.000 zł, który miał być przekazany do użytkowania A. M. (2) i jego małżonce.

Dowód: zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

10 czerwca 2016 r. pełnomocnik spółki (...) radca prawny A. D. wezwał A. M. (1) do zapłaty kwoty 119.200 zł z ustawowymi odsetkami.

11 czerwca 2016 r. spółka (...) złożyła w Sądzie Okręgowym w Szczecinie pozew o zapłatę tej kwoty, wskazując w uzasadnieniu, że uzgodniła z A. M. (1), że A. M. (1) nabędzie ze środków własnych oraz ze środków finansowych udzielonych mu przez spółkę nieruchomość położoną w miejscowości W., gmina S.. Nieruchomość miała być przeznaczona na działalność nowej spółki, którą strony zamierzały założyć. Nieruchomość tą A. M. (1) wspólnie z żoną J. M. nabył za kwotę 298.000 zł, w przetargu nr (...) organizowanym przez Agencję Mienia Wojskowego. Na

ten cel (...) sp. z o.o. zapłaciła na konto Agencji Mienia Wojskowego kwotę dochodzoną pozwem, w imieniu A. M. (1). Następnie małżonkowie A. M. (1) i J. M. zbyli nieruchomość osobie trzeciej. Środki finansowe przekazane przez spółkę (...) nie zostały jej zwrócone.

Wyrokiem z 29 sierpnia 2018 r. wydanym w sprawie I C 670/17 Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od A. M. (1) na rzecz spółki (...) kwotę 119.200 zł, oddalając powództwo co do części żądania odsetkowego.

A. M. (1) złożył apelację od tego wyroku.

Dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty z dowodem nadania (k. 88 - 90),

pozew o zapłatę (k. 91 – 92),

potwierdzenie przelewu (k. 93),

wyrok z 29 sierpnia 2018 r. z uzasadnieniem (k. 181 – 186v),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

W piśmie z 10 czerwca 2016 r. radca prawny A. D. jako pełnomocnik M. Z. wezwał A. M. (1) do zapłaty kwoty 10.000 zł z odsetkami ustawowymi tytułem zwrotu pożyczki, jaką M. Z. 1 września 2012 r. udzieliła A. M. (1).

W lipcu 2016 r. M. Z. złożyła w Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie pozew o zapłatę tej kwoty. W odpowiedzi na ten pozew A. M. (1) zakwestionował fakt zawarcia umowy pożyczki.

Wyrokiem 21 stycznia 2020 r. w sprawie II C 2132/16 Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zasądził od A. M. (1) na rzecz M. S. (1) kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 15 czerwca 2016 r., oddalając powództwo co do części żądania odsetkowego.

A. M. (1) złożył apelację od tego wyroku.

Dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty z dowodem nadania (k. 94 – 96),

pozew o zapłatę (k. 97 – 98v),

odpowieź na pozew (k. 99 – 100),

wyrok w sprawie II C 2132/16 z uzasadnieniem (k. 376-381),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

8 grudnia 2016 r. w S. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników, na którym podjęto m.in. uchwałę o powołaniu w spółce rady nadzorczej w składzie: A. B., M. N., S. A.. Protokół został sporządzony w formie aktu notarialnego przez notariusza J. S..

A. M. (1) na zgromadzeniu reprezentowany przez pełnomocnika K. B. głosował przeciwko tej uchwale.

Powyższa uchwała została zaskarżona przez A. M. (1) do Sądu Okręgowego w Szczecinie, który wyrokiem z 6 kwietnia 2017 r. wydanym w sprawie VIII GC 16/17 oddalił powództwo A. M. (1).

Dowód: akt notarialny Rep. A nr (...) (k. 117 – 118v),

wyrok Sądu Okręgowego z 6 kwietnia 2017 r. z uzasadnieniem (k 119 – 124v).

W piśmie z 12 grudnia 2017 r. prezes zarządu spółki T. (...) zawiadomiła A. M. (1) o zwołaniu zgromadzenia wspólników na 27 grudnia 2017 r. Zawiadomienie to odebrała 18 grudnia 2017 r. żona A. J. M..

27 grudnia 2017 r. odbyło się zgromadzenie wspólników, na którym reprezentowany był cały kapitał zakładowy spółki. A. M. (1) był reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego M. S. (2). Przewodniczącym zgromadzenia został radca prawny A. D.. W zgromadzeniu uczestniczył również T. S. - pracownik spółki.

Na zgromadzeniu tym M. Z. głosowała przeciwko dodaniu do porządku obrad punktu w przedmiocie udzielenia A. M. (1) zgody na zbycie wszystkich posiadanych przez niego udziałów w kapitale zakładowym spółki (...) na rzecz nabywcy wybranego przez zbywającego udziały, po cenie według uznania zbywającego. Wobec czego uchwała w tym zakresie nie została podjęta.

Głosami M. Z. podjęta została uchwała przeznaczająca zysk za rok obrotowy 2016 r. na bieżącą działalność spółki oraz zatwierdzającą sprawozdanie finansowe spółki za 2016 r. A. M. (1) głosował przeciwko tym uchwałom.

Pełnomocnik A. M. (1) złożył na tym zgromadzeniu wnioszek o zwołanie zgromadzenia celem podjęcia uchwały w przedmiocie udzielenia A. M. (1) zgody na zbycie należących do niego udziałów w kapitale zakładowym spółki.

Dowód: zawiadomienie z 12 grudnia 2017 r. (k. 82 – 82v),

protokół zgromadzenia wspólników z 27 grudnia 2017 r. z listą obecności (k. 34 – 35, 79 - 81).

W piśmie z 17 kwietnia 2018 r. A. M. (1) skierował do (...) sp. z o.o. wnioszek o zwołanie 21 maja 2018 r. zwyczajnego zgromadzenia wspólników celem podjęcia uchwały w przedmiocie zgody na zbycie należących do niego udziałów w kapitale zakładowym spółki lub też wyrażenia zgody na ich dobrowolne umorzenie w drodze nabycia udziału przez spółkę.

Dowód: pismo z 17 kwietnia 2018 r. z dowodem nadania (k. 36 – 36v).

Strony umówiły się, że zgromadzenie wspólników dotyczące sprzedaży udziałów A. M. (1) odbędzie się w czerwcu 2018 r. w K.. Pełnomocnicy stron, tj. pełnomocnik (...) sp. z o.o. radca prawny A. D. oraz pełnomocnik A. M. (1) adwokat A. S. drogą elektroniczną ustalali projekt protokołu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników.

M. Z. zamierzała odkupić od A. M. (1) posiadanie przez niego udziały za cenę 65.000 zł. A. M. (1) oczekiwał, że w ramach ugody (...) sp. z o.o. oraz M. Z. złożą oświadczenia procesowe o cofnięciu pozwów w sprawach o zapłatę odpowiednio 119.200 zł i 10.000 zł. Ponadto wciąż oczekiwał, że spółka zawsze umowę leasingu samochodu osobowego marki M. i przekaże go A. M. (2) i jego żonie do użytkowania. Ostatecznie strony nie doszły do porozumienia w przedmiocie warunków zbycia udziałów A. M. (1) na rzecz spółki, zgromadzenie wspólników w K. odbyło się.

Dowód: wydruk wiadomości e-mail z 15 czerwca 2018 r. z projektem protokołu z posiedzenia nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (k. 155 – 156v),

wydruk wiadomości e-mail z 15 czerwca 2018 r. (k. 206),

zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

W piśmie z 26 czerwca 2018 r. prezes zarządu spółki T. M. Z. zawiadomiła A. M. (1) o zwołaniu zgromadzenia wspólników na 12 lipca 2018 r. Zaproszenie na to zgromadzenie odebrała 4 lipca 2018 r. żona A. J. M..

12 lipca 2018 r. odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników, na które A. M. (1) nie stawił się. Przewodniczącym zgromadzenia została M. Z., w zgromadzeniu uczestniczył jako protokolant radca prawny A. D.. Na zgromadzeniu podjęto 6 uchwał: w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu, zatwierdzenia sprawozdania finansowego, sposobu podziału zysku za rok obrotowy (zysk za rok obrotowy 2017 w kwocie 423.726,87 zł przeznaczono na bieżącą działalność spółki), udzielenia absolutorium członkom rady nadzorczej.

Dowód: zawiadomienie z 26 czerwca 2018 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 86 – 87),

protokół zgromadzenia wspólników z 12 lipca 2018 r. z listą obecności (k.83 - 85).

(...) sp. z o.o. jest obecnie znana na rynku (...) jako firma prowadząca działalność w zakresie robót ziemnych, drogowych oraz rozbiórkowych. Spółka zajmuje się również wynajmem nieruchomości oraz zbieraniem i przetwarzaniem odpadów.

W ostatnich latach spółka prowadziła prace ziemne na budowach realizowanych na terenie S. zarówno przez inwestorów publicznych, jak i prywatnych (spółka wykonała m.in. wykop pod budynek przy ul. (...) w S., prowadziła roboty ziemne przy rozbudowie magazynu (...) w M., wykonała wykop pod budynek przy ul. (...), prowadziła roboty ziemne przy szkole w dzielnicy W. w S., a także roboty ziemne przy Rondzie (...) w S.). Prace są realizowane mimo pandemii wywołanej przez wirusa (...)19.

Spółka jest zarządzana przez prezesa zarządu M. Z., zatrudnia obecnie 35 pracowników (w tym 3 osoby z Ukrainy), m.in. dyrektora ds. handlowych (T. S.), główną księgową, inżyniera budowy, kierowników robót, kierowców samochodów ciężarowych, operatorów sprzętu budowlanego, pracowników fizycznych.

Majątek ruchomy spółki stanowią samochody ciężarowe i dostawcze oraz sprzęt budowlany (wywrotki, koparki, sycharki, kruszarka). Spółka posiada również samochody osobowe, z których korzysta M. Z. jako prezes zarządu oraz T. S. jako dyrektor ds. handlowych.

Do celów prywatnych T. S. wykorzystuje własny samochód marki F. (...).

Spółka posiada trzy nieruchomości: nieruchomość w miejscowości P. z budynkiem mieszkalnym (gdzie zamieszkuje M. Z. z T. S. i dzieckiem, przy czym zawarta została umowa najmu tej nieruchomości między M. Z. i spółką), nieruchomość w S. przy ul. (...) (w skład której wchodzi plac i biura wykorzystywane na cele związane z prowadzoną działalnością oraz na wynajem dla podmiotów zewnętrznych), mieszkanie położone w S. przy ul. (...) (przeznaczone na wynajem).

W ostatnich latach spółka regularnie odnotowuje zyski: w 2014 r. w wysokości 319.881,25 zł, w 2015 r. w wysokości 409.538,24 zł, w 2016 r. w wysokości 471.765,10 zł, w 2017 r. w wysokości 423.726,87 zł.

Dowód: bilans oraz rachunek zysków i strat za 2013 r. (k. 125 – 126v),

bilans oraz rachunek zysków i strat za 2014 r. (k. 127 – 127v),

bilans oraz rachunek zysków i strat za 2015 r. (k. 128 – 128v),

bilans oraz rachunek zysków i strat za 2016 r. (k. 129 – 130v),

bilans oraz rachunek zysków i strat za 2017 r. (k. 131 – 132),

zeznania świadka T. S. (k. 247 – 249v),

przesłuchanie powoda A. M. (1) (k. 349-353),

przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej M. Z. (k. 336-340).

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną powództwa jest art. 271 pkt 1 k.s.h., zgodnie z którym poza przypadkami, o których mowa w art. 21, sąd może wyrokiem orzec rozwiązanie spółki: na żądanie współnika lub członka organu spółki, jeżeli osiągnięcie celu spółki stało się niemożliwe albo jeżeli zaszły inne ważne przyczyny wywołane stosunkami spółki.

Na tle stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy nadmienić należy, iż w sprawie nie występują żadne z przesłanek, o których mowa w art. 21 k.s.h. Przytoczony zaś art. 271 pkt 1 k.s.h. z jednej strony określa podmioty legitymowane do wytoczenia powództwa o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, z drugiej zaś – przesłanki uwzględnienia takiego powództwa. Powód jest współnikiem pozwanej spółki, jego legitymacja do wytoczenia niniejszego powództwa nie jest kwestionowana.

Jako przesłanki uwzględnienia powództwa art. 271 pkt 1 k.s.h. wskazuje natomiast w pierwszej kolejności niemożność osiągnięcia celu spółki, alternatywnie zaś zajście innych ważnych przyczyn wywołanych stosunkami spółki. Wystarczające jest przy tym, że ziszczy się chociażby jedna z tych przesłanek, przy czym jej ziszczenie się musi mieć charakter obiektywny. Nie jest zatem wystarczające subiektywne przekonanie występującego z powództwem z art. 271 pkt 1 k.s.h., że któraś z tych przesłanek wystąpiła.

W przypadku pierwszej z tych przesłanek zaznaczyć należy, iż niemożność zrealizowania celu spółki musi mieć charakter trwały i nieprzemijający, przy czym to nie wspólnicy i nie organy spółki oceniają, czy niemożność ta ma taki charakter, lecz sąd rozpoznając powództwo z art. 271 pkt 1 k.s.h. Osiągnięcie celu spółki staje się przy tym niemożliwe zwykle wówczas, gdy spółka ma tylko jeden cel oraz w wyniku zmian w stosunkach spółki (ale także poza nią, w przypadkach gdy np. zakazane zostanie prowadzenie danego rodzaju działalności, którym spółka się trudniła). Niemożność ta musi nadto mieć charakter obiektywny, tzn. nie może być następstwem nieporadności spółki, lecz cel ma być niewykonalny do zrealizowania pomimo ponoszonych przez spółkę wysiłków organizacyjno-prawnych. Z drugiej strony niemożność osiągnięcia celu spółki może być następstwem okoliczności dotyczących współników spółki, w szczególności konfliktu między współnikami, gdy wskutek tarć między współnikami o zrównoważonej liczbie głosów nie jest możliwe podejmowanie uchwał, co utrudnia prawidłowe funkcjonowanie spółki [por. wyrok SN z 10.04.2008 r. w sprawie IV CSK 20/08, LEX nr 393849; A. K., Kodeks spółek handlowych. Tom I Komentarz do art. 1-300, W. 2017, s. (...)].

W przypadku jednak konfliktu między współnikami środek jego zażegnania w postaci rozwiązania spółki na podstawie art. 271 pkt 1 k.s.h. powinien być traktowany jako ultima ratio, stosowany tylko w sytuacjach ekstremalnych, bowiem prowadzi ono do ustania bytu prawnego spółki [por. wyrok SA w G. z 10.03.2015 r. w sprawie I ACa 830/14, LEX 1733663].

Druga z alternatywnych przesłanek – zajście innych ważnych przyczyn wywołanych stosunkami spółki – nie została przez ustawodawcę sprecyzowana w k.s.h., wobec czego należy oceniać ją na tle konkretnej sprawy. W doktrynie przy tym wskazuje się, że przyczynami, o których w przypadku tej przesłanki mowa mogą być: pat decyzyjny w spółce, brak organów i niemożność ich powołania, notoryczne wykorzystywanie pozycji współnika większościowego, brak zainteresowania sprawami spółki przez współników, trwałe konflikty między członkami zarządu, pozbawienie współnika istotnych uprawnień przez innych współników, naruszenie art. 20 k.s.h. (zasady równego traktowania współników), utrata bądź wygaśnięcie koncesji [por. A. K., Kodeks spółek handlowych. Tom I Komentarz do art. 1-300, W. 2017, s. (...); A. G., Komentarz do art. 217 k.s.h. w: red. Z. J., Kodeks spółek handlowych. Komentarz, Legalis 2017; A. H., Prawa i obowiązki współników w: red. S. S., Prawo spółek kapitałowych, (...) Tom 17A, W. 2015, s. 470-471].

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać trzeba w pierwszej kolejności, że nie wystąpiła przesłanka w postaci niemożliwości realizowania celu spółki (który - jak należy przypomnieć - winien mieć charakter trwały i nieprzemijający). Pomimo tego, że między współnikami istnieje konflikt, spółka pozostaje prężnie funkcjonującym podmiotem gospodarczym, mimo pandemii (...)19 dobrze funkcjonuje na rynku (...) realizując roboty ziemne i rozbiórkowe przy wielu lokalnych inwestycjach, zarówno finansowanych przez podmioty publiczne,

jak i prywatne. Spółka jest sprawnie zarządzana, zatrudnia blisko 40 osób, posiada własny sprzęt budowlany oraz samochody ciężarowe, dostawcze oraz osobowe, a więc ruchomości niezbędne do realizacji jej celu gospodarczego.

Jak wynika z uzasadnienia pozwu powód uzasadnia powództwo o rozwiązanie spółki wskazując na niemożność osiągnięcia przez spółkę jej celu, który rozumie jako niemożność porozumienia między wspólnikami pomimo podejmowanych wysiłków organizacyjno-prawnych. Taka sytuacja - wbrew twierdzeniom powoda - nie występuje jednak w niniejszej sprawie. Zarząd spółki wykonuje swoje ustawowe zadania. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w toku postępowania powód zawiadamiany jest o terminach zgromadzeń wspólników (mimo prawidłowego zawiadomienia powód nie zawsze bierze w nich udział), na zgromadzeniach tych podejmowane są uchwały, zatwierdzane są sprawozdania finansowe. W spółce funkcjonuje rada nadzorcza, która sprawuje stały nadzór nad działalnością spółki we wszystkich dziedzinach jej aktywności (rada nadzorcza powstała mimo sprzeciwu powoda, który zaskarżył uchwałę o jej powołaniu do Sądu Okręgowego w Szczecinie, powództwo A. M. (1) zostało jednakże oddalone).

Z uzasadnienia pozwu wynika również, że zdaniem powoda występuje ważna przyczyna wymagająca rozwiązania spółki związana z tym, że władze spółki pozbawiają powoda jako wspólnika mniejszościowego jego ustawowych i umownych uprawnień, w taki sposób, że jego dalsze uczestniczenie w spółce staje się bezprzedmiotowe, zaś wystąpienie powoda ze spółki lub zbycie udziału jest niemożliwe. Argumentację tą powód rozwinął podczas przesłuchania w charakterze strony (por. k. 351 verte). Powód wskazał w szczególności, że w spółce istnieje konflikt między wspólnikami, który pozbawia go możliwości wykonywania uprawnień i osiągnięcia dochodów ze spółki. Powód nie ma żadnego wpływu na jej funkcjonowanie, wszystkie decyzje organizacyjne podejmuje T. S.. Powód zarzuca T. S. i M. Z., że „żyją na koszt spółki”, zamieszkują w nieruchomości będącej jej własnością, „zapewne” wszystkie koszty związane z tą nieruchomością pokrywa spółka, jeżdżą samochodami spółki, kupują paliwo na koszt spółki, czerpią korzyści z mieszkania stanowiącego własność spółki, tymczasem powód mimo tego, że pozostaje wspólnikiem od lat nie osiąga żadnych dochodów z tytułu posiadania swoich udziałów, w szczególności nie otrzymuje dywidendy. Powód wskazał również na to, że podrabiane są jego podpisy na protokołach zgromadzenia wspólników.

Dalsze motywy dotyczące ważnych powodów przemawiających za rozwiązaniem spółki powód przytoczył w pismach złożonych w trybie art. 15zsz² Ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. Strony niniejszego procesu były dwukrotnie zobowiązywane do złożenia pism procesowych w tym trybie, każda ze stron dwukrotnie skorzystała z tego uprawnienia (za pierwszym razem strony powołały nowe dowody z dokumentów, które zgodnie z art. 243² k.p.c. stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia, stąd pojawiła się potrzeba ponownego zobowiązania stron w trybie art. 15zsz² wskazanej wyżej ustawy).

Powód złożył w tym trybie dwa pisma procesowe datowane na 9 września 2020 r. i na 26 października 2020 r. W pismach tych podkreślił, że od lat pozbawiany jest możliwości uzyskiwania dywidendy, jego zdaniem uchwały - podejmowane głosami M. Z. - celowo odstępują od podziału zysku pomiędzy wspólników po to, żeby pozbawić powoda należnej mu dywidendy. Zdaniem powoda jest on również pozbawiony prawa kontroli, nie ma wglądu do dokumentów spółki. W ostatnim piśmie procesowym powód podkreślał, że to nie on wycofał się z zamiaru sprzedaży swoich udziałów, jego zdaniem do tej transakcji nie doszło, ponieważ wycofała się M. Z..

Z materiału dowodowego zebranego w toku postępowania wynika jednakże, iż przytoczone przez powoda fakty przedstawiają się w innym świetle.

Istotnie od wielu lat zysk wypracowywany rokrocznie przez spółkę nie jest dzielony między wspólników, jest natomiast przeznaczany na inwestycje i na bieżącą działalność spółki. Świadek T. S. wyjaśnił jednakże, że taki stan rzeczy związany jest zapisami umowy kredytowej z 18 października 2012 r. (w § 22 pkt 14 umowy kredytobiorca zobowiązał się m.in. do niedokonywania wypłat z zysków bez uprzedniej zgody banku). Zauważyć jednakże trzeba, że powód znał treść tej umowy, przyznał bowiem w toku niniejszego postępowania, że osobiście ją poręczył. Tym samym powód winien zdawać sobie sprawę, że do czasu spłaty kredytu spółka nie ma możliwości wypłacania dywidendy wspólnikom.

Zaznaczyć przy tym trzeba, że okres spłaty zadłużenia upływa niebawem (w październiku 2022 r.), kredyt jest przy tym spłacany przez spółkę regularnie, co wynika z twierdzeń strony pozwanej, których powód nie kwestionuje.

Co więcej powód nie jest pozbawiony możliwości zaskarżenia uchwał wspólników, także tych, które przeznaczają wypracowany zysk na inwestycje i bieżącą działalność spółki. Zasadność tych decyzji zgromadzenia wspólników może być badana w postępowaniu o stwierdzenie nieważności, względnie o uchylenie uchwał wspólników, powód nie jest więc pozbawiony możliwości kontrolowania prawidłowości uchwał dotyczących przeznaczenia zysku.

Z materiału dowodowego wynika również, że bezpodstawne są twierdzenia powoda o pozbawieniu go prawa kontroli - prawomocnym postanowieniem z 14 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie (po przeprowadzeniu 20 listopada 2017 r. posiedzenia jawnego) oddalił bowiem wniosek A. M. (1) o zobowiązanie zarządu spółki T. (...) do udostępnienia mu jako wspólnikowi do wglądu dokumentów spółki wskazując w uzasadnieniu, że A. M. (1) nie wykazał, iż zarząd odmawia mu udostępnienia dokumentów spółki i wglądu do jej ksiąg.

Przyjąć więc trzeba, że powód nie jest pozbawiany swoich praw jako wspólnik, ma możliwość kontrolowania dokumentów spółki, jest też zawiadamiany o terminach zgromadzeń wspólników, choć nie zawsze w nich uczestniczy.

Faktem niespornym jest istnienie konfliktu między wspólnikami, który zaczął rysować się około 2016 roku. Jeszcze w 2015 roku relacje między A. M. (1) z jednej strony oraz M. Z. i T. S. z drugiej były poprawne, a nawet koleżeńskie (były to kontakty towarzyskie połączone ze spożywaniem alkoholu - jak to określiła żona A. M. (1) przesłuchana w charakterze świadka). W szczególności z materiału dowodowego wynika, że na spotkaniu w kwietniu 2015 roku, które - jak wynika z zeznań T. S. i M. Z. miało charakter towarzyski i trwało 3 dni - prowadzone były m.in. rozmowy na temat zawarcia przez spółkę umowy leasingu samochodu marki M. i przekazania go w użytkowanie powodowi. Właśnie na tym spotkaniu - 10 kwietnia 2014 r. - podpisany został protokół zgromadzenia wspólników, które odbyło się bez formalnego zwołania i na którym podjęto uchwałę w przedmiocie wyrażenia zgody na zakup nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), jak również uchwałę dotyczącą zawarcia umowy kredytu na ten cel. Podpisy złożone pod tym protokołem powód w niniejszym postępowaniu kwestionuje, zarzucając że zostały podrobione.

Spór na tej płaszczyźnie pojawił się jednak dopiero w 2016 roku, kiedy to A. M. (1) zaczął nie tylko kwestionować prawdziwość swoich podpisów pod protokołami zgromadzeń wspólników, ponadto strony nie osiągnęły porozumienia w zakresie realizacji wspólnego przedsięwzięcia w postaci nowej spółki, dla której zakupiona została nieruchomość w W., w konsekwencji do sądu wpłynął pozew spółki przeciwko A. M. (1) o zapłatę kwoty 119.200 zł (części ceny, którą spółka zapłaciła za nieruchomość w W.). M. Z. wytoczyła kolejny pozew - o zapłatę kwoty 10.000 zł tytułem udzielonej A. M. (1) w 2012 roku pożyczki. Co więcej definitywnie zakończyły się rozmowy w przedmiocie zawarcia umowy leasingu samochodu dla powoda, ostatecznie spółka odmówiła zawarcia takiej umowy i przekazania samochodu powodowi.

Konflikt między wspólnikami - mimo tego, że obecnie przeniósł się na drogę postępowań sądowych, zarówno karnych wszczynanych w wyniku zawiadomień o przestępstwie podrabiania podpisów składanych przez A. M. (1), jak i cywilnych wytaczanych przez spółkę i (...) o zapłatę - nie wpływa jednak na funkcjonowanie spółki na rynku usług budowlanych ani na realizację jej celów gospodarczych oraz na jej wyniki ekonomiczne. Spółka jest sprawnie zarządzana, realizuje kontrakty, zatrudnia pracowników, z punktu widzenia jej funkcjonowania na rynku usług budowlanych konflikt między wspólnikami jest niedostrzegalny.

Odnośnie zarzutów pod adresem M. Z. dotyczących podrabiania podpisów wskazać trzeba, że powyższe nie zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu karnego, M. Z. korzysta więc w tym względzie z domniemania niewinności. Ze złożonej do akt sprawy opinii biegłego sądowego w zakresie badań dokumentów nie wynika przy tym, że objęty badaniami biegłego kwestionowany przez A. M. (1) podpis został złożony przez M. Z., biegły nie wykluczył wprawdzie takiej możliwości, ale zarazem wskazał, że podpis ten mógł być również złożony przez inną osobę. Do sądu karnego orzekającego w sprawie o podrabianie podpisów będzie należało rozstrzygnięcie, czy podpis ten istotnie złożyła M. Z.. Ponadto wskazać trzeba, że zgodnie z art. 18 § 2 k.s.h. członkiem zarządu nie może być osoba, która została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwa określone w przepisach rozdziałów XXXIII-XXXVII Kodeksu karnego oraz

w art. 585, art. 587, art. 590 i art. 591 k.s.h. Do dnia zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie M. Z. nie została skazana prawomocnym wyrokiem za żadne z tych przestępstw, a prowadzone przeciwko niej postępowania karne – z uwagi na obowiązujące w postępowaniu karnym domniemanie niewinności – nie mogą być podstawą do rozwiązania spółki zgodnie z żądaniem powoda, tym bardziej, że ewentualna utrata przez M. Z. możliwości pełnienia funkcji członka zarządu z uwagi na skazanie jej za wymienione wyżej przestępstwo nie oznacza jeszcze, że spółka nie będzie mogła realizować swoich celów, taki stan rzeczy oznacza bowiem jedynie potrzebę powołania nowego zarządu.

Podstawą rozwiązania spółki nie mogą być również zarzuty ze strony powoda dotyczące tego, że T. S. i M. Z. wraz z dzieckiem „żyją na koszt spółki”, zamieszkują w nieruchomości będącej jej własnością, „zapewne” wszystkie koszty związane z tą nieruchomością pokrywa spółka, jeżdżą samochodami spółki, kupują paliwo na koszt spółki, czerpią korzyści z mieszkania stanowiącego własność spółki. Zauważyć bowiem trzeba, że powód wyraził zgodę na zakup nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym w miejscowości P., a nawet poręczył kredyt zaciągnięty przez spółkę na ten cel (było to jeszcze zanim między powodem oraz M. Z. i T. S. zarysował się konflikt). Wyrażając zgodę na zakup tej nieruchomości powód godził się na to, że będzie ona wykorzystywana na cele mieszkaniowe dla członka zarządu i dyrektora spółki. Jak wynika z zeznań T. S. odbywa się to na zasadzie umowy najmu. W spółce występuje rada nadzorcza, kwestia ta może być więc przedmiotem jej kontroli. Powyższe nie może być podstawą do rozwiązania prężnie prosperującej spółki.

Odnosnie pozostałych zarzutów związanych z tym, że T. S. i M. Z. wraz z dzieckiem „żyją na koszt spółki” wskazać trzeba, że nie zostały one przez powoda udowodnione. Sam powód, przedstawiając twierdzenia w tym temacie posłużył się zwrotem „zapewne”. Podkreślić przy tym trzeba, że zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej spoczywał ciężar udowodnienia, że fakty takie miały miejsce, powód zaś temu ciężarowy nie sprostał. Należy przy tym zauważyć, że powód nie świadczy na rzecz spółki żadnej pracy, w przeciwieństwie do M. Z. i T. S.. Skoro osoby te świadczą pracę na rzecz spółki, oczywistym jest, że przysługuje im z tego tytułu wynagrodzenie.

Jak już wyjaśniono powód istotnie nie otrzymuje od lat dywidendy, podkreślenia wymaga jednakże, że dotyczy to także drugiego ze współników M. Z. (dywidendy nie otrzymuje bowiem żaden ze współników, ani mniejszościowy, ani większościowy). Trudno więc mówić o pokrzywdzeniu powoda na tej płaszczyźnie. Powód wskazuje w pozwie – rozwijając tą argumentację w późniejszych pismach – że jego zdaniem ważna przyczyna wymagająca rozwiązania spółki związana jest przede wszystkim z tym, że władze spółki pozbawiają powoda jako współnika mniejszościowego jego ustawowych i umownych uprawnień (w szczególności prawa do dywidendy), tak że jego dalsze uczestniczenie w spółce staje się bezprzedmiotowe, zaś wystąpienie powoda ze spółki lub zbycie udziału jest niemożliwe. Jak już wyżej wyjaśniono powód nie jest pozbawiany praw korporacyjnych przysługujących współnikowi, prawo do dywidendy ogranicza umowa kredytu, na której zawarciu powód wyraził zgodę, zaś wystąpienie powoda ze spółki lub zbycie udziału nie jest niemożliwe. Wprawdzie jak wynika z materiału dowodowego powód podejmował próbę zbycia udziałów, która nie doszła do skutków, przyczyną tego stanu rzeczy jest jednak brak porozumienia co do warunków zbycia udziałów (innymi słowy strony nie osiągnęły porozumienia co do ceny), nie wystąpiła natomiast sytuacja, w której zbycie udziałów byłoby obiektywnie niemożliwe. Warunki sprzedaży udziałów powoda i tym samym warunki jego „wystąpienia ze spółki” ustalone były w wyniku procesu komunikowania się, w którym strony przedstawiały swoje stanowiska, dążąc do osiągnięcia porozumienia, z uwzględnieniem wspólnego celu, jakim było wystąpienie powoda ze spółki oraz celów rozbieżnych, każda ze stron inaczej wyobrażała sobie bowiem finansowy aspekt tego zdarzenia. Nie ma podstaw aby przyjąć, że do sprzedaży udziałów nie doszło wyłącznie „z winy” M. Z..

Mając na uwadze powyższe oraz uwzględniając, że zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. na stronie powodowej w niniejszej sprawie spoczywał ciężar udowodnienia, że ziszcza się którakolwiek przesłanka rozwiązania spółki z art. 271 pkt 1 k.s.h., powód zaś ciężarowi temu nie sprostał, powództwo należało oddalić.

Stan faktyczny sprawy ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania świadków T. S. i J. M. oraz dowód z przesłuchania stron (A. M. (1) i M. Z.) przeprowadzony poprzez złożenie zeznań na piśmie. Dowody z dokumentów nie były przez strony kwestionowane.

W rozpoznawanej sprawie – na podstawie art. 9 ust 1 Ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1469) – zastosowanie znalazły przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu obowiązującym od 7 listopada 2019 r. (z wyłączeniem przepisów regulujących postępowanie w sprawach gospodarczych). Zgodnie z art. 243² k.p.c. dokumenty znajdujące się w aktach sprawy lub do nich dołączone stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia.

Wiarygodnymi dowodami okazały się zeznania wszystkich przesłuchanych świadków, jak również stron postępowania. Zeznania świadków, podobnie jak zeznania stron, pokrywają się ze sobą bądź uzupełniają wzajemnie, jak również uzupełniają się z dowodami z dokumentów, tworząc koherentną całość. Przesłuchano dwóch świadków, przy czym każdy z nich był osobiście związany z inną ze stron postępowania: J. M. jako małżonka powoda oraz T. S. jako konkubent M. Z.. Mimo tego w zeznaniach świadków (jak również stron) nie ma rozbieżności co do opisywanych faktów, odrębności w zeznaniach wynikają bowiem nie tyle w przedstawieniu poszczególnych faktów składających się na stan faktyczny sprawy, ile w ocenie opisywanego przez świadka bądź stronę stanu rzeczy. Każdy ze świadków, jak również strony postępowania, opisywali bowiem zdarzenia z innego punktu widzenia.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c., z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania, przy założeniu że pozwana jest stroną wygrywającą sprawę w całości i tym samym przysługuje jej zwrot poniesionych kosztów postępowania. Zasada odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażona jest w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 8 ust. 1 punkt 24 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w wysokości 1080 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.